

OKRĘTEK (1) *sb m*

L sg okrętku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dem. od „okręł”: przeto ia iż w małym okrętku ieżdżę łotrem mię [zbójcę morskiego] zową/ á ty z wielkimi okręty ieżdżisz więc cię Cefářzem zową *BielKron* 126.

Cf **OKRĘCIK**

JDok